

anden Side, fra Modstanderes Side udenfor Landet, skulde kunne paastaa, at disse Bevillinger anvendtes paa anden Maade, end det officielt angaves. Naar der Aar for Aar gøres Rede for, hvad disse Beløb er anvendte til, kan der i denne Sag ikke være noget som helst hemmeligt, saa maa det være klart, at de kun anvendes til Fremme af kulturelle Formaal, som vi har fuld Berettigelse til at yde Støtte.

Vedrørende dette Spørgsmaal har jeg kun endnu een Ting at sige. Naar den højtærede Statsminister som en Tilføjelse til sin kategoriske Erklæring om, at han ikke vilde være med til andet end at respektere Grænsen, udtalte, at det var bekendt, at denne Regering havde ønsket en sydligere Grænse, maa jeg forstaa dette paa Grundlag af de Forhold, der foreligger bekendt for Offentligheden. Den 12. Maj 1919 vedtog den daværende Rigsdag en Resolution i Anledning af Tanken om en tredje Afstemningszone, som var udformet netop af den nuværende højtærede Statsminister, og som gik ud paa at sige, at vi maatte fastholde vor Politik af 23. Oktober 1918, at vi maatte fastholde, hvad samtlige den danske Regerings Delegerede havde fremholdt i Paris om de to Afstemningszoner, som var foreslaaede, og at vi fremdeles stod paa det Standpunkt, at Afstemningen i de saaledes aftalte Distrikter vilde yde den bedste Garanti for det danske Folks nationale Fremtid. Den Grænse, som senere blev trukket, er altsaa draget paa Grundlag af netop den Ordning, som den højtærede Statsminister saa stærkt fremholdt overfor Vestmagterne. Nu har ganske vist det ærede Medlem Hr. Holstein sagt, at der ligger Hovedansvaret for, at det er gaaet galt, og at man ikke har faaet den sydligere Grænse, idet Venstre, hvis det den Gang havde stemt med de Konservative i Stedet for med de Radikale og Socialdemokraterne, havde kunnet skaffe bedre Vilkaar. Det var lige før denne meget haarde Anklage, at det ærede Medlem Hr. Holstein sagde, at det var ikke noget egentlig godt Tidspunkt til at opfordre til Brorskaal, naar der lige var spyttet i ens Kaal. Paa denne Maade behandlede altsaa det ærede Medlem Hr. Holstein den nuværende Regerings Kaal, og derefter opfordrede han den til at drikke Brorskaal. Men dernæst, umiddelbart før den endelige Afgørelse blev truffet af Vestmagterne, blev der her i dette Ting af det ærede Venstreparti fremsat en Udtalelse — og alle i Tinget sluttede sig dertil —, hvis Hensigt var at erklære, at man vilde føle sig fuldt ud tilfreds ved den Afgørelse, som blev truffet. Naar Regeringen altsaa nu siger, at den, som

bekendt, kunde have ønsket en sydligere Grænse, kan det ikke være paa Grundlag af den Afstemning, som har fundet Sted i de planlagte Afstemningsdistrikter, eller paa Grundlag af den Afgørelse, som er truffet i Henhold til denne Afstemning, men det maa være ud fra et almindeligt Ønske om, at Afstemningen i 2den Zone havde givet et bedre Resultat, og til dette Ønske kan selvfølgelig enhver i dette Ting slutte sig.

Jeg slutter disse Bemærkninger med overfor den højtærede Statsminister at udtale, at den udenrigspolitiske og nationale Politik, han i sin anden Tale har angivet, vil faa radikalt Venstre Følge, og jeg antager, at den sikkert ogsaa vil faa socialdemokratisk Følge, men den kan, efter hvad der foreligger, ikke faa Højre Følge, og det er, tror jeg, eet Vidnesbyrd om det rigtige i min Bemærkning, at sund, dygtig Venstrepolitik kan ikke faa Følge af det Højreparti, som findes for Øjeblikket her i Salen under Navn af det konservative Folkeparti.

For Folkeforbundet virker vi ikke blot i Genf, men ogsaa herhjemme, og her maa jeg beklage, at den højtærede Statsminister ikke er saa ivrig for at virke for Folkeforbundets Idé, som naar han udsender Instrukser og Repræsentanter til Genf. Folkeforbundets Idé maa nødvendigvis hvile paa en Indskrænkning af Militærvæsenet, paa Afrustningstanken, saaledes som den er udtrykt i Fredskonferencens Beslutning. Der foreligger intet som helst hverken i selve Fredstraktaten eller i de Erfaringer, vi har gjort, om, hvorledes en Verdenskrig vil finde vort Land, som kan tale imod, at vi her i Landet snarest muligt optager et Arbejde for Virkeliggørelsen af Folkeforbundets Tanke om Begrænsning af Militærvæsenet. Det er rigtigt, at den, som træder ind for Folkeforbundets Idé, ogsaa maa være villig til at bære dets Byrder, men vi har ingen Aarsag til at søge at faa Verden til at gøre disse Byrder tungere end nødvendigt, vi har ingen Grund til at søge at fremkalde Fortolkninger, hvorefter vi skulde være forpligtede til at paatage os tungere Byrder end dem, som vi selv — med den største Respekt for Folkeforbundets Idé og Ønske om at fremme den — maa opfatte det som vor Pligt at bære. Hvis nu vort Parti i sine Bestræbelser for at realisere Folkeforbundets Idé ved en hurtig Gennemførelse af Militærindskrænkninger skulde befinde os i nærmere Overensstemmelse med Socialdemokraterne end med Venstre, fordi Venstre med Hensyn til Fremgangsmaaden befandt sig i nærmere